

Til § 231.

Af *Mindretallet under Nr. 7:*

229) [84] I 3die Linie udgaar Ordene: „Betleri eller“.

Det foreslaas, at der ikke gives Betleri Gentagelsesvirkning paa Rufferi m. v., jfr. F. 1924 § 223.

Til § 233.

Af *Udvalget og Justitsministeren:*

230) [85] Ordet „Utugtserhverv“ ændres til: „usædelig Levevis“.

Se 1ste Kommissionsudkast § 217 og Motiver S. 209—10, jfr. Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 § 2 og Dansk Kvindesamfunds Andragende, Bilag 6, Pkt. 9.

Til § 234.

Af *Mindretallet under Nr. 104:*

231) [86] Under 2) udgaar Ordene: „eller fremmer deres Udbredelse“.

Disse Ord synes blot at være en Gentagelse af det lige forud brugte Ord: „udbrede“ og derfor at være overflødige. Jfr. ved § 234 Bilag 12.

Til § 235.

Af et *Mindretal* (Vagn Bro, Christensen [Høng], Elmquist, Svend Nielsen, Pürschel og Samuelsen) og *Justitsministeren:*

232) [87] Paragraffen affattes saaledes: „Med Bøde straffes den, som ved Bekendtgørelse, Skiltning, Udsendelse af Beskrivelser eller paa anden Maade offentlig eller overfor ukendte Personer eller ubestemte Kredse af Personer reklamerer for eller udbyder til Salg Genstande, der er tjenlige til at forebygge Følger af Samleje.“

Foreslaas affattet i Overensstemmelse med Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 § 3, Stk. 3. Jfr. ved § 235 Bilag 12 og Bilag 13.

Til § 236.

Af *Mindretallet under Nr. 7:*

233) [88] I 4de Linie ændres Ordene „ikke maa“ til: „i et Tidsrum af 5 Aar fra hans endelige Løsladelse ikke maa“.

Tilholdene til Sædelighedsforbrydere om ikke at færdes visse Steder foreslaas gjort tidsbegrænset.

Af *Mindretallet under Nr. 7:*

234) [89] Stk. 2. udgaar,

Følge af Nr. 233.

Af *Udvalget og Justitsministeren, for Mindretallet under Nr. 7's Vedkommende dog subsidiært:*

235) [89 a] Stk. 2., 3die Punktum, affattes saaledes: „Bestemmelserne i § 97, Stk. 3., finder tilsvarende Anvendelse.“

Følge af Nr. 153.

Til § 239.

Af *Mindretallet under Nr. 7:*

236) [91] Som nyt Stk. 2. indsættes:

„Er Handlingen paa Begæring af en haabløs syg, fremsat i Overværelse af to Vidner, foretaget af en Læge for at befri den syge for svære uafvendelige Lidelser, kan Straffen bortfalde.“

Som F. 1924 § 240, Stk. 2., dog at det kræves, at Begæringen skal være vidnefast, og at Handlingen skal foretages af en Læge.